Církev

Ladislav Hejdánek

◆ kartotéční lístek | zápis | diskuse, česky, vznik: 20. 10. 1974

◆ card file | enrollment | discussion, Czech, origin: 20. 10. 1974

Církev [1974]

1. (Z mgf. záznamu večera o modlitbě, 20.10.74 Vrš.)

(Tomáš R.) Pak ovšem taková ta pravidelná naše shromáždění, kam se scházíme v neděli, kam se scházejí lidé s Vršovic a částečně z Vinohrad, prostě zřejmě takovým společenstvím nejsou, že? Je jistě něco ohromného, jestliže se najde rodina, která je takovým společenstvím…

(L) Já bych si dovolil jenom takovou maličkou poznámku. Jak jsi říkal: no tak tenhleten sbor, kde se scházejí vršovičtí a pár vinohradských… no tak to je nějaké divné pojetí církve. Církev přece není ve Vršovicích, nebo někde jinde. Církev je tam, kde se dva neb tři sejdou a Kristus je uprostřed nich. A to jednu neděli může být a druhou ne. To, že my myslíme organizačně, eventuelně institučně, no to je naše chyba. A ten nárok, to není příliš vysoký nárok. To je elementární předpoklad toho, aby to byla církev. Já bych to nerad viděl jako …

(Tom.) Ale je vysoký …

(L) Vysoký … V jakém slova smyslu? Já jsem si vědom například, že jak jsem o tom mluvil, že to je nepříhodné. A že se v tom obráží taková ta rozporuplná situace, kdy já se chci vyjadřovat, aniž bych užíval slova „Bůh“ a chci přesto vyjádřit všechno, co považuji za podstatné – což téměř není možné. Ale to vypadá tak divně a šroubovaně apod. Ale ta náročnost – to není správné. To jako kdyby si někdo stěžoval na to, že Ježíšovy požadavky jsou nesplnitelné. To by myslím Ježíš nikdy neuznal, že to je příliš vysoké… Naopak, nesplnitelné jsou ty farizejské požadavky, protože to nikdy nekončí, člověk aby se učil tomu nazpaměť, aby si dělal poznámky a já nevím co… Ne, to jde o něco docela jiného: změnit smýšlení – a je to všechno okamžitě jasné.

(Vilém K.) Každý den třikrát, ne?

(L) Sedmdesáte sedmkrát …

(Vilém) No ne, já jenom takové zkušenosti z oblasti civilní, že jo… Tak ty lidi, kterým pořád padají ty šupiny z očí, tak mi připadají tak nějak zvláštní… No a člověku, kterému spadnou ty šupiny z očí sedmasedmdesátkrát denně, to mi připadá už docela absurdní…